

מ"ת 7216/10/20 - מדינת ישראל נגד מוחמד הזייל, יוסף הזייל

בית משפט השלום באשקלון

מ"ת 7216-10-20 מדינת ישראל נ' הזייל (עציר)
מ"ת 7209-10-20 מדינת ישראל נ' אל הזייל (עציר)

בפני	כבוד השופט אבישי כהן
מבקשת	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	מוחמד הזייל (עציר) באמצעות עו"ד ציקי פלדמן יוסף הזייל (עציר) באמצעות עו"ד אכרם חסונה

החלטה

1. בפני בקשה למעצר המשיבים עד תום ההליכים כנגדם לפי סעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי [סמכויות אכיפה - מעצרים], תשנ"ו-1996.

2. במסגרת כתב האישום מתואר אירוע של חשד לגניבת אופנוע בקרית גת מיום 25.9.20, לפי כתב האישום בעקבות דיווח למוקד 100 הגיעו השוטרים ניר צילקאר והמתנדבת נוי כהן (להלן: "המתנדבת נוי"/"השוטרת נוי") למקום, הבחינו במשיבים עומדים ונוגעים באופנוע, השוטרים אשר הגיעו למקום חסמו באמצעות ניידת המשטרה את רכבם של המשיבים אולם המשיבים נכנסו לרכבם כאשר משיב 1, מוחמד נכנס לכיסא הנהג ומשיב 2 יוסף למושב הקדמי שליד הנהג והחלו בנסיעה קצרה לאחור ומיד בנסיעה קדימה תוך שהם מתנגשים בניידת המשטרה ופוגעים במתנדבת נוי, אשר עמדה מחוץ לניידת בחלקה הקדמי, בעוד דלת הניידת פתוחה. כתוצאה מכך נהדפה מדלת הניידת לתוכה ונגרמו לה חבלות בראשה, בגבה, ברגלה ובידה. בנוסף ניזוקה ניידת המשטרה.

המשיבים המשיכו בנסיעה בעוד אחריהם דולקת ניידת משטרה בה השוטר אושרי אדרי, אשר כרז וסימן להם לעצור, אך המשיבים לא נענו והמשיכו בנסיעתם.

במהלך האירוע הוקמו מחסומי משטרה, המשיבים הגיעו למחסום דוקרנים שהוקם כ-100 מטר מהיציאה מהעיר קריית גת, בעודם מבחינים במחסום סטו מהכביש על המדרכה והמשיכו בנסיעה, בהמשך עצרו את הרכב וברחו רגלית. משיב 1 אותר על ידי המתנדב אור הולצמן, בעודו מתחבא מהשוטרים מאחורי שיחים, במקביל החל השוטר אושרי במרדף אחר משיב 2 אשר הצליח לחמוק מידי, משיב 2 אותר בעודו מתחבא על גג בית.

עוד מפורט בכתב האישום כי בתחנת המשטרה בתא המעוכבים החליף משיב 1 מוחמד את חולצתו עם מעוכב אחר ובכך הביא לשיבוש הליך שיפוטי.

בגין המעשים שתוארו לעיל מיוחסות למשיבים עבירות של הפרעה לשוטר, נהיגה פוחזת ברכב, חבלה במזיד לרכב, נהיגה בקלות ראש.

בנוסף מיוחסות **למשיב 1** עבירות של נהיגה ללא רישיון רכב, נהיגה ללא ביטוח, שיבוש הליכי משפט, **ולמשיב 2** מיוחסת בנוסף, עבירה של הסגת גבול.

3. הצדדים חלוקים לגבי קיומן של ראיות לכאורה.

לטענת המבקשת קיים מארג ראיתי לכאורי כנגד המשיבים.

ב"כ המבקשת הסבירה שבסמוך למועד הקריאה על חשד לגניבת האופנוע, התרחשה תאונה בסמוך למקום, במהלך טיפול באירוע התאונה בה היו מעורבים מספר כלי רכב, השוטרת נוי משוחחת עם משיב 2, הוא נצפה במצלמות הגוף של השוטרת. דקות לאחר מכן, מתקבל דיווח על אירוע חשד לגניבת האופנוע, אותה הניידת אשר נמצאת בזירת התאונה, עם השוטרים נוי וניר, מגיעה לאירוע, השוטרים מבחינים ברכב קאיה (וזאת לפי הכוונת המודיע), חוסמים את הרכב, השוטרים מבחינים בשני המשיבים מתעסקים באופנוע שהוא על הריצפה, האחד לובש חולצה שחורה והשני גופיה שחורה.

השוטרים יורדים מניידת המשטרה והמשיבים אשר מבחינים בכך, נכנסים לרכב הקאיה ומתחילים בנסיעה אחורה, בעוד הבחור שלבש חולצה שחורה נכנס לכיסא הנהג, השוטרת נוי נחבלת, ומתחיל מרדף אחרי המשיבים.

4. ב"כ המבקשת הפנתה לדו"ח השוטרים ותמלול הקשר בין השוטרים במהלך המרדף. ב"כ המבקשת ציינה כי המשיבים מבחינים באחד המחסומים, ואז נוסעים על המדרכה, ובשלב מאוחר יותר הרכב נעצר והם בורחים מהרכב.

המבקשת ציינה כי משיב 1 נתפס על ידי המתנדב אור כמה מטרים מרכב הקאיה, מתחבא מאחורי השיחים, ולגבי זיהוי משיב 1 כנהג הרכב, הפנתה לכך שהשוטרת נוי ראתה את משיב 1 בסמיכות זמנים באירוע אחר, ומקשרת אותו לאירוע האופנוע כאשר עמדה במרחק של כמטר וחצי מהמשיבים בעודם נכנסים לרכב הקאיה, והיא מזהה המשיבים בוודאות.

משיב 1 נשאל בחקירה היכן תעודת הזהות שלו, הוא משיב שהיא בביתו אך היא נמצאת ברכב הקאיה, גרסת משיב 1 לגבי הקשר שלו לרכב הקאיה הינה גרסה משתנה בתחילה טוען שלא מכיר את הרכב, אחר כך טוען שבמשפחתו ישנם הרבה רכבים. המבקשת ציינה כי התגלה ט.א. של משיב 1 על מראת רכב הקאיה. לגבי קשר עם משיב 2, הפנתה המבקשת לאיכונים לפיהם שהו המשיבים באותו המקום, כמו כן לפי מחקר תקשורת יש בניהם קשר במהלך כל אותו הלילה.

5. לגבי משיב 2, טענה המבקשת, כי נתפס על גג בית לבוש בגופייה שחורה, כפי שזוהה על ידי השוטר אושרי שדלק אחריו. בנוסף נקלט בסמיכות זמנים במצלמת הגוף של השוטרת נוי, כמי שמזהה אותו כנוסע ברכב הקאיה. כמו כן

השוטרת נוי והשוטר מציינים שלבש גופייה שחורה.

משיב 2 מכחיש מעורבות באירוע, לא מספק גרסה, מכחיש שהיה עם משיב 1 למרות איכונים ומחקר תקשורת ביניהם, מכחיש ששוחח עם השוטרת נוי באירוע התאונה.

המבקשת הסבירה, מדוע מי מהשוטרים כתבו כי משיב 2 היה עם גופייה לבנה, וזאת הואיל והיו שני אירועים, כאשר גם באירוע האחר ברחו אנשים וגם שם התנהל מרדף רגלי ולכן נוצר בלבול. אולם, אין בכך כדי לפגוע ברף הראייתי ובזיהוי המשיבים על ידי השוטרת נוי.

6. **מנגד, נטען על ידי ב"כ המשיבים כי קיים כרסום ראייתי בנוגע לזיהוי המשיבים כמי שהיו מעורבים באירוע.**

ב"כ משיב 1 טענה כי מהודעת השוטרת נוי ניכר כי יש בלבול בין האירוע הקודם לאירוע הנדון, במצלמות הגוף לא רואים את משיב 1, מי שנצפה הוא רק משיב 2, לבוש בגופייה וכובע לבן.

מדו"חות הפעולה של השוטרים שהגיעו לזירת האירוע הנדון, עולה כי הנהג לבש חולצה שחורה והבחור הנוסף לבש גופייה שחורה וכובע לבן. המשיב נתפס בעודו לובש חולצה שחורה וחובש כובע שחור, אין איזכור לכובע בדו"חות השוטרים על אף שמדובר בפריט זיהוי משמעותי, ולכן לא ניתן לומר כי משיב 1 הוא הנהג.

עוד הפנתה ב"כ משיב 1 לסרטון מצלמות הגוף מאירוע התאונה, נצפים לפחות 3 רכבים, כאשר 3 אנשים עולים לרכב הקאיה שחלקם עם כובע וחולצה שחורה, ולכן מתעורר ספק בנוגע לזיהוי משיב 1.

לטענת ב"כ המשיבה, העדות היחידה לגבי משיב 1 הינה של השוטרת נוי שהיא עדות מבולבלת, לא היה מסדר זיהוי, לא הייתה כל פעולה חקירתית המלמדת כי המדובר בזיהוי אמיתי, הזיהוי נעשה בדיעבד בתחנת המשטרה.

בנוסף ציינה ב"כ משיב 1, כי לפי המודיע, המדובר היה ב"רכב עמוס בבדואים" גם לפי השוטר אור הולצמן מדובר ביותר משניים.

לגבי תפיסת המשיב 1, טענה כי חלפו 15 דקות מרגע פריקת הרכב מהחשודים ועד תפיסתו של משיב 1, אף אחד מהשוטרים לא ראה את המשיב 1, אין קשר עין ישיר ומלא איתו. לטענת ב"כ המשיב 1 גם שנתפס על ידי הולצמן, אשר מסר את הזיהוי שלו נאמר להולצמן כי מחפשים מישהו עם כובע לבן.

7. **הטענה המרכזית היא כי יש בלבול בין האירועים, ניתן ללמוד זאת גם מכך שהוצגה למשיב שאלה בחקירה לגבי אירוע פגיעה בעמוד. לכן קיים קושי ראייתי לגבי משיב 1, נתפס עם חולצה שחורה אבל מה עם הכובע, בנוסף ציינה כי משיב 1 הסביר את הקשר לרכב, ציין כי הוא ובעל הרכב עובדים יחד באותו המפעל, ולעיתים לוקח איתו טרמפ ברכב. טענה כי בעל הרכב כלל לא נחקר ואף בהודעת הבהרה ציינה כי למרות שנתפס מסמך הקושר אחר לרכב, הוא כלל לא נחקר.**

לטענת ב"כ משיב 1, אין די ראיות להוכחת העבירות המיוחסות למשיב זה, לא ניתן לייחס לו נהיגה ברכב לאור הקשיים בזיהוי, בנוסף לא ניכר כי הייתה כוונה לפגוע בשוטרת, אין די ראיות לנהיגה רשלנית, כמו כן לגבי עבירת

השיבוש, האחר הוא האקטיבי והוא הביא למשיב את החולצה, לא קיים שיח קודם בניהם, ולכן אין יסוד נפשי של שיבוש.

8. ב"כ משיב 2 טוען גם כן לכרסום משמעותי בשאלת הזיהוי. אמנם המתנדבת נוי מציינת בהודעתה כי זיהתה את משיב 2 בוודאות אולם לא נערך מסדר זיהוי, האירוע התרחש בשעת לילה, השיחה המקדימה עם משיב 2 נערכה למספר שניות, ללא תיעוד פרטיהם של אלו שתושאלו במקום.

מתיק החקירה עולה קיומו של בלבול עם אירוע נוסף, קיים חשוד נוסף בשם דומה לשל משיב 2 - יוסף אל הוזיל.

מפנה לסתירה בין הודעת המתנדבת נוי לשוטר ניר, שהיה איתה באותה נידת, לא הבחין כי המשיבים התעסקו באופנוע. טוען ל"מוטיבציית יתר" של המתנדבת נוי וכי יש להתייחס להודעתה בזירות ומכאן גם ביחס לשאלת הזיהוי.

מפנה לסתירה העולה מהודעת השוטר גבריאל בן הרוש לעניין החולצה הלבנה של משיב 2 וכן למסקנות אליהן מגיע כתוצאה מזמן ואפן תפיסתו של משיב 2 וזאת ללא עיגון עובדתי בממצאים.

9. הפנה לתמלול רשת הקשר, ממנו עולה הבלבול הרב לאור צבר האירועים באותו לילה ומספר החשודים שנתפסו וסבור כי יש בכך לפגום במסד הראייתי לעניין זיהוי משיב 2. אין ממצאים פורנזיים הקושרים את משיב 2 לאירוע.

עוד הוסיף וטען כי אין יסוד נפשי הנדרש לעבירה של נהיגה פוזת של רכב שעה שאין מחלוקת כי משיב 2 לא נהג ומדובר בנהיגה של מספר שניות בלבד.

דין והכרעה:

10. לאחר שעיינתי בתיק החקירה ושמעתי טענות ב"כ הצדדים, אני סבור כי קמה תשתית ראייתית לכאורית בנוגע לעבירות המיוחסות לשני המשיבים.

11. כלל ידוע הוא כי בשלב המעצר עד תום ההליכים על בית המשפט לבחון הפוטנציאלי הראייתי של חומר הראיות ואין ביהמ"ש קובע ממצאים מזכים או מרשיעים (ראה בש"פ 8087/95 **זאדה נ' מדינת ישראל**, פ"ד נ (2) 133 (1996); בש"פ 10512/05 **פינר נ' מדינת ישראל** (24.11.05); בש"פ 826/08 **קשאש נ' מדינת ישראל** (14.2.08)).

12. כפי העולה מחומר הראיות, ביום 25.9.20 בשעה 04:30 התקבל דיווח אנונימי על חשד לגניבת אופנוע "המודיע מוסר כי יש בדואים שמנסים לגנוב אופנוע" בהמשך פנתה המשטרה למודיע לצורך מסירת עדות אך היא סירבה. ממזכר שנכתב בהמשך לשיחה עם המודיע עולה כי ראתה לפחות 2 בדואים מתעסקים עם האופנוע שהיה על הקרקע, ציינה שהיו עם רכב קאיה (ראה מזכר מאת חן קאפח מיום 27.9.20). מתמלול עמוד 4

שיחות למוקד 100 בנוגע לאירוע עולה כי המודיעה התקשרה כמה פעמים למוקד, בפעם הראשונה אכן ציינה שראתה "רכב של בדואים עמוס", היא מציינת שהם הלכו וחזרו, עולה אינדיקציה לרכב נוסף, בשיחה השנייה מציינת שיש שני רכבים (ראה מסמכים פ' ו-פ"א). המתנדבת נוי מסרה בהודעתה כי הבחינה בשני חשודים מתעסקים עם האופנוע, השוטר ניר שהיה איתה מסר בהודעתו לגבי השאלות בסוף ההודעה בכתב יד "הם נראו עולים על הרכב, האופנוע היה מוטל על הקרקע לידם", על אף שלא הבחין כי התעסקו באופנוע, לא מצאתי כי קיימת סתירה בין הודעתו לזו של המתנדבת נוי שיש בה כדי להקים כרסום מסוים בזיהוי כפי שנטען על ידי ב"כ המשיבים.

13. הודעת השוטרת נוי כהן מפורטת וקושרת היטב את שני המשיבים לאירוע. ציינה כי הגיעה למקום האירוע ביחד עם השוטר ניר, הבחינה בשני אנשים אחד מהם עם חולצה שחורה, השני עם גופיה שחורה וכובע לבן, מסרה כי ניר חסם את רכב הקאיה, ולאחר שהמשיבים נכנסו לתוך הרכב, נסע רכב הקאיה רוורס אחורנית ונתן גז לכיוון הניידת ופגע בניידת. בהודעתה בעמוד 3 שורות 1-2 כאשר נשאלה נוי "הם ראו שאת עומדת שם?" השיבה: "כן, שניהם הסתכלו עלי והאיצו".

ציינה כי השוטר אושרי דלק אחר רכב הקאיה והיה בקשר עין רצוף, מסרה כי המשיבים הגיעו עם הרכב לפני המחסום, פנה רכב הקאיה לעבר הטיילת, התקבל דיווח מאושרי בקשר למיקום ובהמשך התקבל דיווח שהמתנדב גבי תפס את אחד החשודים אך הוא ברח ולבסוף נתפס על הגג, מדובר במי שהיה לבוש עם הגופייה.

14. תפיסת משיב 2 - מהודעת השוטר ניר צילקאר עולה כי הגיע למקום ביחד עם נוי בעקבות דיווח ממוקד 100, הבחין ברכב קאיה בצבע אפור, חסם את הרכב. כאשר נוי יצאה מהניידת, רכב הקאיה החל בנסיעה ונכנס בדלת הנוסע שליד הנהג ונמלט מהמקום. בשלב זה החל השוטר אושרי בנסיעה אחרי רכב הקאיה שנסע במהירות, השוטר ניר ציין שהיה בקשר עין רציף עם הרכב, וכאשר התקרב למחסום האט נסיעה ונסע על המדרכה ומשם לשטח כאשר אושרי היה בקשר עין רציף עם רכב הקאיה, אושרי העביר דיווח כי יש פריקה רגלית של המשיבים, תיאור בחור עם כובע קסקט לבן, ובהמשך התקבל דיווח ממתנדב גבי שתפס את אחד החשודים, אך הוא לא הצליח לבצע מעצר, גבי מסר תיאור החשוד שלבש גופיה לבנה וכובע, ובהמשך התקבל דיווח שהחשוד על גג בניין. (ראה הודעת ניר צילקאר מיום 25.9.20).

15. מהודעת גבריאל בן הרוש עולה כי ניסה לתפוס את משיב 2 אך הוא ברח לו, מציין שהחשוד לבש חולצה לבנה וכובע קסקט, לאחר מעצרו זיהה אותו כאותו בחור שברח לו, ציין גם שמשיב 2 אמר לבחורים בתא ההמתנה "הנה זה השוטר שברחתי לו" (ראה הודעת גבריאל בן הרוש מיום 25.9.20).

16. אמנם לכאורה עולה קושי עם הנתון בגרסתו של השוטר גבריאל לגבי החולצה הלבנה של משיב 2, שאינה מתיישבת עם הגרסאות והעובדות הנוספות בתיק החקירה, אולם לא מצאתי כי יש בגרסה זו כדי להוות כרסום מהותי. נתון זה ייבחן אם וכאשר במסגרת התיק העיקרי אולם בשלב זה בשים לב לגרסאות הרבות הנוספות ומפנה בעניין זה לדו"חות הפעולה של השוטרים תומר קוצקי ויוסף ניב המציינים כי משיב 2 היה לבוש בגופיה בצבע שחור וג'ינס כהה. תיאור זה של משיב 2 מתיישב עם זיהויו על ידי המתנדבת נוי כמו גם בהודעת בעלת הדירה הגב' חייקין,

שעל גג ביתה נתפס משיב 2 ונתון זה מקבל חיזוק בגרסתו כי נתפס על הגג, מסרה הגב' חייקין "ראיתי איש על הגג שלי... אני פחדתי... היתה לי צמרמורת והתקשרתי למשטרה..." ובהמשך גרסתה מסרה כי היה לבוש בגופיה שחורה. כך עולה גם מתמלול השיחה שלה בפנייתה למוקד 100. מכל האמור, עולה אינדיקציה ללבושו של משיב 2 כך שלבש גופיה שחורה.

17. המרדף אחר המשיבים מפורט בהודעתו של השוטר אושרי אדרי, מפרט כי היה 5' מטר בלבד אחר הרכב, הבחין במשיב 2 יוצא מדלת הנוסע ליד הנהג, לבוש בגופיה שחורה. שלל אפשרות כי הוא היה נהג הרכב. לגבי רכב הקאיה שנתפס, קיימת התאמה בין הנזק שנגרם לניידת לבין החריצים והשפשופים שנמצאו ברכב הקאיה (ראה דו"ח הבוחן טל ברכה מיום 26.9.20 וכן התצלומים שצורפו).

זיהוי המשיבים:

18. זיהוי משיב 1 כנהג, ראה מזכר השוטר חן קאפח מיום 25.9.20 - "שיחה עם השוטר אושרי" - השוטר אושרי זיהה את מוחמד כנהג כיון שזיהה את יוסף עם גופיה במושב שעל יד הנהג כאשר פרקו מהרכב וברחו.

המתנדבת נוי בחקירתה מציינת שהבחור עם החולצה השחורה הוא זה שנכנס לכיסא הנהג. (ראה הודעתה עמ' 2 שו' 16 עד 17) נוי מציינת עוד כי ראתה בזירה את החשודים בבירור (ראה הודעתה עמ' 2 שו' 26 עד 25), ולגבי משיב 1 ציינה שראתה כאשר הכניסו אותו לניידת וגם אותו זיהתה בוודאות כמי שנהג ברכב שנתקע בה (ראה עמ' 3 שו' 10 עד 12).

משיב 1 אומנם תועד בתמונות לבוש בחולצה לבנה בשונה מגרסאות השוטרים ונוי כי לבש חולצה שחורה, אולם מדו"ח צפייה בסרטון תא המעצר נראה משיב 1 - מוחמד מחליף את החולצה השחורה שלבש עם עצור אחר שנמצא בתא (ראה דו"ח צפייה מיום 26.9.20 מאת חן קאפח, מסמך מ"ו). משיב 1 בחקירתו לאחר שהוצג בפניו הסרטון, מאשר את החלפת החולצה בתא המעצר.

19. ט.א. של משיב 1 נמצא על מראה אחורית ברכב הקאיה (ראה מסמך ס"ב). כמו כן נמצא ארנק עם תעודת זהות של משיב 1 בתא הכפפות ברכב (ראה דו"ח מסכם מז"פ).

מפורט מזכר הבהרה של השוטר אור הולצמן לגבי מעצרו של משיב 1, מציין כי בטעות רשם "יוסף הוזיל" כשם העצור וכי עצר את "מוחמד הוזיל", ציין במזכר כי ביצע משמרת לילה ובסיומה נסע עם רכבו הפרטי ליציאה מקרית גת, עצר לשוחח עם השוטרת במחסום ובעת השיחה התקבל דיווח על אירוע, הוא הבחין ברכב כהה שאחריו ניידות עולה על המדרכה, דיווח שהחשודים פרקו מהרכב והוא ניגש למקום וביצע סריקות והבחין

בחשוד בשיחים, משיב 1 לא התנגד והשוטר אור הודיע לו על עיכובו (ראה דו"ח פעולה מיום 25.9.20, וכן מזכר מיום 6.10.20).

20. זיהוי משיב 2 - מפנה לתמונות משיב 2 הלבוש בגופייה שחורה, בנוסף, בסמוך לאירוע האופנוע נצפה במצלמות הגוף של השוטרים לבוש בגופייה שחורה חובש כובע לבן ונמצא בסמוך לרכב קאיה בצבע אפור (ראה דו"ח תובנות מצלמות תובנות גוף). המתנדבת נוי מציינת כי הבחור עם הגופייה נכנס למושב שעל יד הנהג (ראה הודעתה עמ' 2 שו' 16 עד 17), המתנדבת נוי ציינה שראתה בזירה את החשודים בבירור (ראה הודעתה עמ' 2 שו' 26 עד 25), לגבי משיב 2 ציינה שזוכרת את הפנים שלו ולכן ידעה לומר שמי שנתפס על הגג זה אותו חשוד שהיה ברכב שנתקע בניידת (ראה עמ' 3 שו' 9 עד 10).

21. לציין, כי לא הבחנתי בשלב זה באי דיוקים בהודעתה של המתנדבת נוי ואדרבה נראה מחומר חקירה תומך כי דייקה בדבריה לרבות העובדה כי הבחינה בכוס שהכילה משקה אלכוהולי בתוך רכב הקאיה כפי שהדבר עולה מחוות דעת מז"פ והתיעוד הצילומי. ציינה כי הריחה ריח אלכוהול מהמשיבים ולטעמי בשלב לכאורי זה יש לתת משקל ועוצמה ברף גבוה לזיהוי המשיבים על ידה בשים לב לטענתה כי היו במרחק קצר מאד ממנה.

כך גם השוטר ניר מציין בהודעתו בשורות 32-33 "ראיתי בתוך הרכב שני חשודים... לא ראיתי שאנשים יושבים מאחורה". ובהמשך הודעתו בשורה 37 ואילך מתאר כי המרחק בינו לבין המשיבים היה "מטר וחצי, 2 מטר... היה לי זיהוי ודאי".

22. גרסאות המשיבים משתכללות ומשתנות במהלך חקירתם, אישרו את מספרי הטלפון שלהם כאשר מחקרי התקשורת מלמדים על התקשרות בין השניים בסמוך למועד האירוע וכן מאוכנים שניהם באזור קריית גת בסמוך לאירוע. המשיבים נותנים גרסאות תמוהות לגבי הימצאותם במקום בשעה בה נתפסו, משיב 2 מפרט כי נבהל מהשוטר וברח ולכן התחבא מתחת לרכב ובהמשך על גג הדירה, לא ברור מדוע ברח מהשוטר אם לגרסתו לא היה מעורב כלל באירוע פלילי כלשהו.

23. משיב 1 מאשר כי אינו מחזיק ברישיון נהיגה, שולל כי מדובר בו כמי שנהג ברכב הקאיה למרות הממצאים השונים שנתפסו ברכב, נותן גרסה תמוהה מעט לעניין העובדה כי הלך ברגל, חיפש את דודו שלא ענה לו למרות שתיאמו קודם לכן כי יבוא לבקרו. המשיבים שוללים כי הגיעו יחד.

המתנדבת נוי מציינת בהודעתה כי שני המשיבים היו ביחד בזמן אירוע התאונה עובר לאירוע הפגיעה בניידת המשטרה, היא ציינה שזה עם הגופייה (משיב 2), אמר לה שהוא חייל וגר ברהט, שוחחה גם עם הבחור עם החולצה השחורה אך לא זוכרת את תוכן השיחה (ראה עמ' 2 שו' 18 עד 25).

24. עובדות כתב האישום מפרטות מרדף אחר המשיבים, השוטר אושרי מציין כי כרז וסימן למשיבים לעצור אולם הם המשיכו בנסיעה ונהיגה מסכנת, פרקו מהרכב וברחו באופן רגלי עד שנתפסו. יש בכל אלו כדי ללמד על ייחוס העבירות בנוגע לנהיגת הרכב בצוותא חדא לשני המשיבים על אף ולמרות שמשיב 2 ישב על יד הנהג. כאמור

בהודעת המתנדבת נוי, שני המשיבים הסתכלו עליה שעה שהאיצו את רכב הקאיה ופגעו בה ולפיכך לא מצאתי בשלב זה כרסום כלשהוא בייחוס עבירות הנהיגה הפוחזת ובקלות ראש, כמו כן עבירה של חבלה במזיד ברכב גם ביחס למשיב 2. הנטל להראות כי הסתייג מהמעשים וניסה למונעם רובץ על משיב 2 אולם הוא לא הרים נטל זה, בוודאי מקום שמכחיש נוכחותו כלל ברכב הקאיה ובמהלך האירוע (ראה בש"פ 2891/04 מדינת ישראל נגד חואלד).

25. לאור האמור לעיל, מצאתי קיומן של ראיות לכאורה בנוגע לכלל העבירות המיוחסות לשני המשיבים. בשים לב לעבירות הנהיגה הפוחזת ובקלות ראש, לאור המפורט בעובדות כתב האישום של נהיגה שיש בה משום סיכון חיים אדם ואך בנס לא נגרם נזק חמור מזה המפורט בכתב האישום, העדר מורא חוק בכך שנמלטו מהשוטרים, לא שעו למחסום משטרי, לא בחלו בפגיעה בניידת משטרה ובמתנדבת שעמדה בסמוך, יש להצביע על מסוכנות העולה ממעשי המשיבים.

26. יחד עם זאת, דומני כי למרות האמור לעיל לעניין ביצוע בצוותא חדא יש מקום לאבחן בין שני המשיבים בשים לב להעדר עבר פלילי של משיב 2 מה שאין כן בעניינו של משיב 1. בנוסף לכך, ועל אף האמור לעניין עבירות הנהיגה בצוותא חדא, הרי שבסופו של יום מחומר החקירה עולה כי משיב 2 ישב על יד הנהג ואילו משיב 1 נהג ברכב באופן פיזי.

אבחנות אלו מביאות אותי למסקנה כי לעניין בחינת חלופת מעצר, יש מקום לשמוע חלופה בעניינו של משיב 2 עוד בטרם הפנייתו לשירות המבחן, מה שאין כן בעניינו של משיב 1, אני סבור כי טרם בחינת חלופה, יש צורך בבחינת הערכת מסוכנותו של משיב 1 על ידי שירות המבחן ובדיקת החלופה והאם יש בה כדי לאיין מסוכנותו ולהציב גבולות וסמכות לגביו.

ניתנה היום, ב' חשוון תשפ"א, 20 אוקטובר 2020, בהעדר הצדדים.